

НАУКОВІ КОНТАКТИ ВОЛОДИМИРА ГОШОВСЬКОГО

Розглянуто наукові контакти українського етномузиколога Володимира Гошовського з українськими та зарубіжними діячами науки та культури, що тривали майже п'ятдесят років. Серед них: філологи, фольклористи, етномузикологи, музикознавці, композитори, художники, математики, кібернетики, редактори наукових видань та багато інших. Наголошено на основних аспектах взаємин: 1) обміну фаховою літературою; 2) тривалому листуванні, що пов'язане з дискусією навколо актуальних питань етномузикології; 3) питаннях видання наукових публікацій.

Ключові слова: Володимир Гошовський, періоди наукової діяльності, музична фольклористика, етномузикологія, наукові контакти, листування.

Володимир Гошовський увійшов у фольклористику досить стрімко, відразу заявивши про себе як неординарну, високооцінену постать. Згадуючи його як викладача Львівської державної консерваторії імені Миколи Лисенка, музикознавець Ярема Якуб'як зазначив: „Працьовитість В. Гошовського дивувала, її можна було поставити за приклад. До того ж вона поєднувалася з прекрасним знанням предмету і, що особливо важливо, з великим культурним ‘багажем’ та широким загальним світоглядом” [23, с. 145].

Основні наукові інтереси В. Гошовського були пов'язані з різними періодами його біографії. Зокрема, праця вченого в галузі етнографії, музичної естетики, музичного красзнавства та музичної діалектології охоплювала закарпатський період (1946–1960). У наступному, львівському періоді (1961–1974) В. Гошовський завершив свої музично-діалектологічні дослідження й інтенсивно працював у сфері порівняльного слов'янознавства, вершиною якого стала його монографія „Біля джерел народної музики слов'ян” [8]. У цьому ж періоді вчений фундаментально опрацьовував теоретичні та практичні питання каталогізації та систематизації народної музики, що лягли в основу заснованого ним напряму в музичній фольклористиці – кібернетичної етномузикології. Саме цей напрям став визначальним і стержневим у подальшій науковій біографії В. Гошовського у вірменський (1975–1986) та львівський (1986–1996) періоди.

Варто наголосити, що, крім наукової праці, В. Гошовський у кожному з цих періодів присвятив чимало часу виконавській, педагогічній, лекторсько-публіцистичній та громадсько-організаційній

діяльності. Його професійний і життєвий шлях перехрещувався з долями інших людей, інколи спрямовувався під їхнім впливом. Як приклад, можна згадати музичного діяча Петра Милославського, котрий своєю грою на гітарі зачарував юного В. Гошовського і викликав нестримне бажання оволодіти цим інструментом. Інший факт – випадкова зустріч В. Гошовського весною 1946 року з композитором і піаністом, тодішнім директором Ужгородського музичного училища Дезидерієм Задором, на багато років змінила біографію В. Гошовського, а саме пов'язала його життя з педагогічною працею на ниві музичного виконавства. Варто також згадати, що значну роль у житті вченого відіграв український мовознавець, літературознавець, фольклорист, етнограф, мистецтвознавець, історик, педагог, громадський діяч Іван Панькевич. Як відзначив В. Гошовський у спогаді про вченого: „... деякі етапи мого життя формувалися під його безпосереднім – хоча і неусвідомленим на той час впливом, що у деякі періоди мого життя він був незримо присутній, як ідеальний образ для наслідування, що він нібито невидимою рукою вів мене крізь лабіринт життя” [7 с. 141].

Очевидно, що перелік таких постатей можна продовжити, але водночас належить вказати на те, що й особа В. Гошовського та його дослідження викликали неабиякий інтерес зі сторони науковців. За п'ятдесят років своєї активної діяльності вчений зумів налагодити тісні фахові контакти з багатьма вітчизняними та зарубіжними діячами науки та культури. Серед них філологи, фольклористи, етномузикологи, музикознавці, композитори, художники, математики, кібернетики, редактори наукових видань та багато інших.

Деякі аспекти взаємин і наукових контактів висвітлив В. Гошовський у мемуарах „Були колись літа” [4; 5; 6]. Спогади торкаються закарпатського періоду життя та діяльності автора: дитячі роки, гімназійне навчання, університетський період, соціально-культурна атмосфера Закарпаття періоду Чеської республіки, культурне середовище 40–50-х років. Учений також розкрив деякі аспекти своєї праці в Ужгородському краєзнавчому музеї, музичному училищі та музичній школі, навчання в Ужгородському музичному училищі та Львівській державній консерваторії, вступ до аспірантури, початки наукової роботи. Серед багатьох постатей, вказаних у спогадах, учений наголосив на співпраці з Д. Задором та філологом-діалектологом Йосифом Дзендзелівським. Цієї теми

В. Гошовський торкнувся у листі до чеського етномузиколога Ольги Грабалової (був опублікований вже посмертно під назвою „Біографічний етюд...” [3]). Автор підкреслив важливість контактів із чеським етномузикологом Карелом Феттерлом, російським етнографом-фольклористом Петром Богатирьовим і російським музикознавцем Львом Лебедінським.

Взаємини та наукові контакти В. Гошовського з ученими Чехословаччини висвітлив Микола Мушинка у публікації „Володимир Гошовський і Чехословаччина”. Він зазначив, що знання В. Гошовським чужих мов „дозволило йому стежити за найновішими тенденціями розвитку музичної фольклористики у світі, зокрема, у близькій Чехословаччині, де в нього були друзі, які регулярно постачали його літературою” [15, с. 63]. Необхідно доповнити, що це був не тільки обмін літературою, але й зацікавлення зі сторони чеських та словацьких учених його науковими працями. Вони першими відреагували рецензіями на публікації В. Гошовського, опублікувавши їх у різних наукових виданнях, зокрема в часописах „Дукля”, „Чеський люд”, „Словацька етнографія”, „Етнографічні актуальності” [2]. В іншій статті „Автобіографія Володимира Гошовського в його листах до мене” [14], що написана на основі листування за період 1975–1985 рр., М. Мушинка розкрив деякі особливості взаємин із В. Гошовським. Наскільки важливою для етномузиколога була співпраця з науковцями, засвідчує цитата з листа В. Гошовського, яку подав М. Мушинка: „Я дуже радий, що наше „заочне” знайомство відбулося і сподіваюся, що наш діловий, творчий контакт та творча співпраця сприятиме не тільки нашій науковій праці, але й славі та розквіту нашої рідної фольклористики. Я з Вами цілком погоджуюся, що неможливо вивчати закарпатський, східнославацький та лемківський фольклор ізольовано. Більше того, на мою думку, фольклор району східної Словаччини та західного Закарпаття таїть ще в собі багато загадок і проблем, від розв’язання яких залежить безліч генетичних питань фольклору центральної та південно-східної Європи [...]. Ось чому я дуже втішився Вашій пропозиції про співпрацю, бо розв’язати всі ці проблеми одна людина не може” [14, с. 19-20].

Почасти тему дружніх взаємин, наукових контактів та співпраці з В. Гошовським висвітлили у свої публікаціях Тиберій Боніславський [1], Анатолій Іваницький [9; 10], Ярослав Мироненко [12], Ігор Мкртумян [13], Стефанія Павлишин [16], Ян Стеншевський [22].

Наукові контакти В. Гошовського відображені у декількох публікаціях [17–21] автора цієї статті, що написані на основі епістолярної спадщини учених. Варто зазначити, що саме епістолярії документально підтверджують поточні наукові та соціально-побутові інтереси вчених, їхні міркування та гіпотези стосовно фольклористичних проблем, містять інформацію про зацікавленість та нагальну потребу в конкретній книзі.

Очевидно, що вказані публікації не можуть дати повної картини обширних контактів В. Гошовського. Зрештою, не ставиться таке завдання й у цій статті, позаяк вичерпність даної теми можлива хіба що у рамках розгорнутого монографічного дослідження. Отже, у статті радше йтиметься про окреслення теми з наголошенням на основні аспекти взаємин: 1) обміну фаховою літературою; 2) тривалому листуванні, що пов'язане з дискусією навколо актуальних питань етномузикології; 3) питаннях видання наукових публікацій.

Основні періоди життя та діяльності В. Гошовського були пов'язані не тільки з місцем проживання і праці вченого, напрямом і проблематикою його наукових досліджень, але й були наповнені численними науковими контактами. В. Гошовський був людиною комунікабельною, інтелігентною, що проявлялося у спілкуванні з науковцями, студентами, людьми різного соціального стану. „Він міг спонтанно звернутися до студента, щоб почути його думку з приводу тих чи інших проблем, що так часто трапляються при аналізі народної музики, і навіть вдатися до принагідної дискусії. У цьому виявлявся потяг правдивого науковця до обміну думками, до пошуку найбільш прийняттого рішення” [23, с. 145].

На масштаби контактів В. Гошовського вплинули декілька чинників, зокрема, різностороння освіченість етномузиколога, його енергійний холеричний темперамент, глибокі знання не тільки в галузі фольклористики, але й історії і теорії музики, всесвітньої історії, літератури, живопису, філософії, вільне володіння, окрім слов'янської, ще й основними європейськими мовами. Це засвідчує його книгозбірня, до якої входять книги з фольклористики, музикознавства, мовознавства, естетики, філософії, логіки, математики та кібернетики; а також періодичні видання, окремі відбитки праць та автореферати кандидатських та докторських робіт. Майже п'ята частина книг із цієї бібліотеки підписна в дар В. Гошовському. Деякі автори дарували дві, три, і більше своїх книжок або відбитків ста-

тей із дарчими написами, що свідчить про особливі, довготривалі дружні стосунки В. Гошовського з цими вченими, спільні наукові інтереси чи дискусії з проблем сучасної науки.

Засвідчує наукові контакти В. Гошовського обширна епістолярна спадщина, що налічує понад 2000 листів до численних адресатів та обіймає період 1946–1996 роки. Промовистою є географія адресатів листів В. Гошовського. Він листувався з науковцями Австралії, Австрії, Азербайджану, Англії, Бельгії, Білорусії, Болгарії, Вірменії, Грузії, Естонії, Казахстану, Канади, Латвії, Литви, Молдови, Німеччини, Польщі, Росії, Румунії, Словаччини, США, Угорщини, України, Хорватії, Чехії. Наведу далеко не повний перелік адресатів В. Гошовського.

Фольклористи: Франтішек Бонуш (Прага), Петро Богатирьов, Лев Лебедінський (Москва), Соня Бурласова (Братислава), Віктор Гусєв (Ленінград), Іван Качулев (Софія), Петро Лінтур (Ужгород), Андрій Нагачевський (Альберта), Геннадій Цітовіч (Мінськ), Леопольд Яценко (Київ); **етномузикологи:** Едуард Алексєєв, Ніна Бачинська, Анна Руднева, Олександр Банін, Євгеній Гіппіус, Ізалій Земцовський, Діна Дараган (Москва), Ян Стеншевський, Анна Чекановська, Людвік Білявський (Варшава), Доріс Штокман, Еріх Штокман (Берлін), Маргарита Попова, Стоян Петров, Петко Стайнов, Тодор Тодоров, Любен Ботушаров (Софія), Вінко Жганец (Загреб), Ярослав Маркл (Прага), Аліса Ельшек, Оскар Ельшек, Демо Ондрей (Братислава); Душан Голи, Їржі Вислоужіл, Карел Веттерл, Андрей Сулітка (Брно), Ярослав Мироненко (Кишинів), Лідія Мухаринська (Мінськ), Ігор Мацієвський (Ленінград), Інґрід Рюител (Таллін), Анатолій Іваницький, Софія Грица, Олена Мурзіна, Євген Єфремов (Київ), Богдан Луканюк, Михайло Мишанич (Львів), Ярослав Бодак (Борислав); **музикознавці:** Лідія Архимович, Надія Горюхіна, Ніна Герасимова-Персидська, Тамара Гнатів, Арсеній Котляревський, Іван Котляревський (Київ), Іларіон Гринецький, Стефанія Павлишин, Ярема Якуб'як, Василь Зеленчук (Львів), Тиберій Боніславський (Ужгород), Сергій Шип (Одеса), Роберт Климаш (Оттава), Золтан Кодай (Будапешт), Віктор Виноградов, Болеслав Рабінович, Міхаїл Ройтерштейн, Нонна Шахназарова, Всеволод Задерацький, Юрій Келдиш (Москва), Волфганг Зуппан (Фрайбург), Барбара Крадер (Берлін), Владімір Карбусицький (Гамбург), Владіслав Томкевіч, Дорота Фрасункевич, Зоф'я Лісса (Варшава), Світ-

лана Саркісян, Каріне Худабашян, Марго Брутян (Єреван), Мойсей Борода (Тбілісі); **композитори**: Анатолій Кос-Анатольський (Львів), Леонід Грабовський, Леся Дичко, Євген Станкович (Київ), Дмитро Шостакович, Тіхон Хренніков (Москва); **філологи**: Максим Рильський (Київ), Йосиф Дзєндзелівський, Степан Арпа (Ужгород), Микола Мушинка, Олена Рудловчак (Пряшів), Іван Панькевич, Орест Зілінський (Прага); **історик** Ярослав Дашкевич (Львів); **Художник** Карло Звіринський (Львів); **кібернетики**: Едуард Акопян, Ігор Мкртумян (Єреван), Арнольд Налімов (Москва).

Пrawdopodobно, що В. Гошовський був тим поодиноким ученим, який у ХХ ст. вів інтенсивне листування. Не виникає жодного сумніву, що епістолярна спадщина В. Гошовського має велику, значущу наукову та історичну цінність, а відтак потребує глибокого вивчення, осмислення, належної систематизації та аналізу, що дозволить розкрити багатогранну постать вченого як людини, педагога, науковця, громадського діяча.

В. Гошовський – вагома постать в українській та європейській культурі другої половини ХХ ст. Він – автор кількох десятків робіт з фольклористики та етномузикознавства, засновник кібернетичної етномузикології. На жаль, в Україні, тривалий час його наукові праці були цілковито замовчувані. На вихід у світ його фундаментальних праць – антології-монографії „Українські пісні Закарпаття” (Москва, 1968) і монографічного дослідження „Біля джерел народної музики слов’ян” (Москва, 1971) – в Україні не було надруковано жодної рецензії. У той же час у Росії та тодішній Чехословаччині було надруковано декілька рецензій. Лише в 2005 році український етномузиколог А. Іваницький написав розгорнуту рецензію на львівське перевидання „Українських пісень Закарпаття” в журналі „Народна творчість та етнографія” [11].

Якщо вдатися до статистичних даних щодо публікацій праць вченого, то вимальовується дуже цікава картина. В Україні за життя В. Гошовський опублікував 17 праць, а за її межами 74, правда, тут не беруться до уваги газетні статті за період 1954–1967 років. На жаль, в українській культурі це не поодинокі факти, коли науковці змушені були шукати шляхи для публікацій своїх праць на чужині, а інколи і полишати Батьківщину.

Публікування своїх наукових праць за межами України зближувало В. Гошовського з ученими зарубіжних країн. Зокрема, близькими були його взаємини з науковцями Чехії та Словаччини. Серед них – чеський етномузиколог К. Феттерл. Знайомство з ним стало важливою віхою у науковій біографії В. Гошовського. Парадоксально, але знайомство розпочалося з гострої критичної рецензії на статтю В. Гошовського „Чеські та словацькі пісні в українському фольклорі Закарпатської області”, написаної для журналу „Чеський люд”, а переросло у довготривалу дружбу. До чеських друзів потрібно залічити музикознавця О. Грабалову, котра разом з чоловіком Ф. Грабаловим переклала з російської на чеську монографію В. Гошовського „Біля джерел народної музики слов’ян”. Часто чеські та словацькі науковці запрошували В. Гошовського на різноманітні форуми, конгреси, конференції, але, на жаль, до 1982 року вчений був „невїзний”. Свої доповіді він надсилав поштою, які зачитували інші люди.

Публікування В. Гошовським праць в Росії сприяло налагодженню контактів з російськими фольклористами, музикознавцями. Серед них: А. Руднева, Є. Гішпіус, Л. Лебедінський, М. Ройтерштейн, Е. Алексеев, В. Гусев. Наукові інтереси з питань семіотики зблизили В. Гошовського з російським фольклористом, етнографом П. Богатирьовим, з ним же В. Гошовський співпрацював, готуючи до видання етномузикознавчу спадщину Климента Квітки.

Важливе значення в науковій біографії В. Гошовського мали контакти з польськими вченими. Серед них: антрополог Ян Чекановський, етномузикологи Анна Чекановська, Ян Стеншевський, Людвіг Белявський, Дорота Фрасункевич, музикознавець Зигмунд Швейковський. Особливу увагу заслуговують контакти В. Гошовського з Я. Стеншевським, оскільки вони вирізнялися багатьма аспектами. По-перше, тривалістю – 31 рік, по-друге, широтою заторкнутих наукових тем і проблем, що стосувалися музичної діалектології, класифікації та систематизації народної музики, структуралізму в музиці, кібернетичної етномузикології, по-третє, частим обміном літератури в галузі фольклористики, по-четверте, еволюцією взаємин двох учених – від офіційних до дружніх.

Варто також нагадати контакти та співпрацю В. Гошовського з *видавництвами* „Музична Україна” (Київ), „Українська радянська

енциклопедія” (Київ), „Советский композитор” (Москва), „Искусство” (Москва), „Музыка” (Москва), „Советская энциклопедия” (Москва), „Новий словник музики і музикантів Грова” (Оксфорд); *редакторами періодичних видань* „Народна творчість та етнографія” (Київ), „Науковий збірник Музею української культури у Свиднику” (Свидник), „Советская музыка” (Москва), „Музыка” (Варшава); *членами таких організацій*, як Союз композиторів СРСР (Москва), Спілка Композиторів України (Київ, Львів), Фольклорная редакция Бюро Всесоюзной комиссии народного музыкального творчества (Москва), Міжнародна рада музичного фольклору, „Рідна пісня” (Львів), „Науковий Центр дослідження народної музичної культури Карпат” (Ужгород); *викладачами* Київської, Донецької, Львівської, Московської, Єреванської консерваторій тощо.

Отже, питання наукових контактів українського етномузиколога В. Гошовського з вітчизняними та зарубіжними діячами науки і культури відбувалося завдяки його творчому, експресивному характерові, потребі ділитися думками, планами, вступати в дискусію. Деяке неприйняття наукових етномузикознавчих концепцій В. Гошовського всередині країни не ізолювало його від світу, а навпаки, спонукало до контактів ззовні та сприяло обміну фаховою літературою, тривалому листуванню та публікуванню наукових праць.

-
1. Боніславський Т. Особисті стосунки та листування з В.Л. Гошовським за 20 років (1964–1986 рр.) / Тиберій Боніславський // Пам’яті Володимира Гошовського (1922–1996) : збірник статей та матеріалів / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; упоряд. В. Пасічник. – Львів, 2006. – С. 50-57.
 2. Володимир Гошовський (1922–1996) : біобібліографічний покажчик / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; уклад. та авт. передм. В. Пасічник. – Львів, 2007. – 115 с.: іл.
 3. Гошовський В. „...Біографічний етюд...” : Лист до О. Грабалової / Володимир Гошовський // Пам’яті Володимира Гошовського, 1922-1996 : збірник статей та матеріалів / упоряд. В. Пасічник. – Львів, 2006. – С. 7-11.
 4. Гошовський В. Були колись літа / Володимир Гошовський // Професійна музична культура Закарпаття : етапи становлення / упоряд., підготов. текстів, передм., приміт. Л.М. Мокану. – Ужгород, 2005. – Вип. 1. – С. 360-413.

5. Гошовський В. Були колись літа : фрагменти спогадів / Володимир Гошовський // Карпатський край. – 1991. – 20 серпня. – С. 12 ; 8 вересня. – С. 14 ; 26 листопада. – С. 11 ; 1992. – 11 лютого. – С. 6.
6. Гошовський В. Були колись літа : Фрагменти спогадів / Володимир Гошовський // Тиса : Полічка „Карпатського краю”. – 1992. – № 1/2. – С. 66-84.
7. Гошовський В. Професор Іван Панькевич у моєму житті / Володимир Гошовський // Матеріали наукової конференції, присвячені пам'яті Івана Панькевича, 23–24 жовтня 1992 р. / редкол. П. Федака (голова), Б. Галас, М. Мушинка та ін. – Ужгород, 1992. – С. 141-145.
8. Гошовський В. У истоков народной музыки славян : очерки по музыкальному славяноведению / Володимир Гошовський. – Москва: Советский композитор, 1971. – 304 с.
9. Іваницький А. Володимир Гошовський – вчений. Особистість / Анатолій Іваницький // Вісник Львівського університету. – Львів, 2013. – С. 76-82. – (Серія мистецтвознавство. – Вип. 12).
10. Іваницький А. Володимир Леонідович Гошовський – яким я його знав / Анатолій Іваницький // Народні пісні я життя своє присвятив : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті видатного українського етномузиколога Володимира Гошовського / ред.-упоряд. В. Пасічник. – Львів, 2001. – С. 73-89.
11. Іваницький А. „Українські пісні Закарпаття” Володимира Гошовського : перевидання / Анатолій Іваницький // Народна творчість та етнографія. – 2005. – № 5. – С. 112-114. – Рец. на кн. : Гошовський В. Українські пісні Закарпаття / пер. з рос. Р. Пасічник та В. Пасічника ; НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаніка. – Львів, 2003. – 448 с.
12. Мироненко Я. Експедиція на Северный Кавказ / Ярослав Мироненко // Народні пісні я життя своє присвятив : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті видатного українського етномузиколога Володимира Гошовського / ред.-упоряд. В. Пасічник. – Львів, 2001. – С. 104-105.
13. Мкртумян І. Спогади про В.Л. Гошовського / Ігор Мкртумян // Пам'яті Володимира Гошовського (1922–1996) : збірник статей та матеріалів / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаніка ; упоряд. В. Пасічник. – Львів, 2006. – С. 58-65.
14. Мушинка М. Автобіографія Володимира Гошовського в його листах до мене / Микола Мушинка // Пам'яті Володимира Гошовського (1922–1996) : збірник статей та матеріалів / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаніка ; упоряд. В. Пасічник. – Львів, 2006. – С. 19-49.
15. Мушинка М. Володимир Гошовський і Чехословаччина / Микола Мушинка // Народні пісні я життя своє присвятив : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої пам'яті видатного українського

- етномузиколога Володимира Гошовського / ред.-упоряд. В. Пасічник. – Львів, 2001. – С. 61-71.
16. Павлишин С. Був сповнений кипучої енергії / Стефанія Павлишин // Пам'яті Володимира Гошовського (1922–1996) : збірник статей та матеріалів / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаніка ; упоряд. В. Пасічник. – Львів, 2006. – С. 90-93.
 17. Пасічник В. Володимир Гошовський і Ярема Якуб'як (декілька штрихів до взаємин) / Володимир Пасічник // Наукові збірки Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка : збірник статей та матеріалів пам'яті Яреми Якуб'яка. – Львів : Сполом, 2007. – Вип. 17. – С. 41-57.
 18. Пасічник В. Дарчі написи на книгах бібліотеки Володимира Гошовського як відображення його наукових контактів / Володимир Пасічник // Національна книжкова та рукописна культура : історія, методологія, джерельна база : матеріали міжнар. наук. конф. (Львів, 29-30 квітня 2009 р.) / ЛННБ України ім. В. Стефаніка ; ред.-упоряд. : Л. Головата, Л. Ільницька, М. Пономаренко. – Львів, 2009. – С. 82-85.
 19. Пасічник В. Лист Володимира Гошовського до Анни Рудневої від 28 жовтня 1966 року / Володимир Пасічник // Етномузика : збірник статей та матеріалів / упоряд. Б. Луканюк. – Львів, 2007. – Число 2. – С. 149-156. – (Наукові збірки Львівської державної музичної академії ім. М. Лисенка. – Вип. 14).
 20. Пасічник В. Листування Володимира Гошовського з Іларіоном Гриневецьким / Володимир Пасічник // Етномузика : збірник статей та матеріалів / упоряд. Б. Луканюк. – Львів, 2007. – Число 3. – С. 119-142. – (Наукові збірки Львівської державної музичної академії ім. М. Лисенка. – Вип. 15).
 21. Пасічник В. Фольклористичні взаємини Володимира Гошовського та Миколи Мушинки крізь призму дедикацій / Володимир Пасічник // Записки Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаніка : збірник наукових праць. – Львів, 2009. – Вип. 17. – С. 444-475.
 22. Стеншевський Я. Володимир Гошовський, якого я знав / Ян Стеншевський // Пам'яті Володимира Гошовського (1922–1996) : збірник статей та матеріалів / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаніка ; упоряд. В. Пасічник. – Львів, 2006. – С. 80-83.
 23. Якуб'як Я. Слово про вченого / Ярема Якуб'як // Професійна музична культура Закарпаття : етапи становлення / упорядкування, підготовка текстів, передмова, примітки Л.М. Мокану. – Ужгород, 2005. – Вип. 1. – С. 144-147.

Володымыр Пасичнык. Научные контакты Володымыра Гошовського (Владимира Гошовского).

Рассмотрены научные контакты украинского этномузыколога Владимира Гошовского с украинскими и зарубежными деятелями науки и культуры на протяжении почти пятидесяти лет. Среди них: филологи, фольклористы, этномузыкологи, музыковеды, композиторы, художники, математики, кибернетики, редакторы научных изданий и многие другие. Отмечено основные аспекты взаимоотношений: 1) обмен профессиональной литературой; 2) длительная переписка, связанная с дискуссией вокруг актуальных вопросов этномузыкологии; 3) вопросы издания научных публикаций.

Ключевые слова: Владимир Гошовский, периоды научной деятельности, музыкальная фольклористика, этномузыкология, научные контакты, переписка.

Volodymyr Pasichnyk. Volodymyr Hoshovs'kyj's Academic Contacts.

In the article it has been considered the existence of the friendly relations and the scientific contacts between the Ukrainian ethnomusicologist Volodymyr Hoshovskyj and Ukrainian as well as foreign figures of science and culture, which lasted nearly fifty years. There are linguists, folklorists, ethnomusicologist, musicologists, composers, artists, mathematics, cybernetics, editors of scientific editions among them and many others. It has been emphasized on the key aspects of the relationships: 1) the exchange of the literature; 2) the long correspondence, that is connected with the discussion on the topical issues of the ethnomusicology; 3) the issues of publication of the scientific literature.

Key words: Volodymyr Hoshovs'kyj, periods of the scientific activity, musical folklore, ethnomusicology, relationships, the scientific contacts, correspondence.